

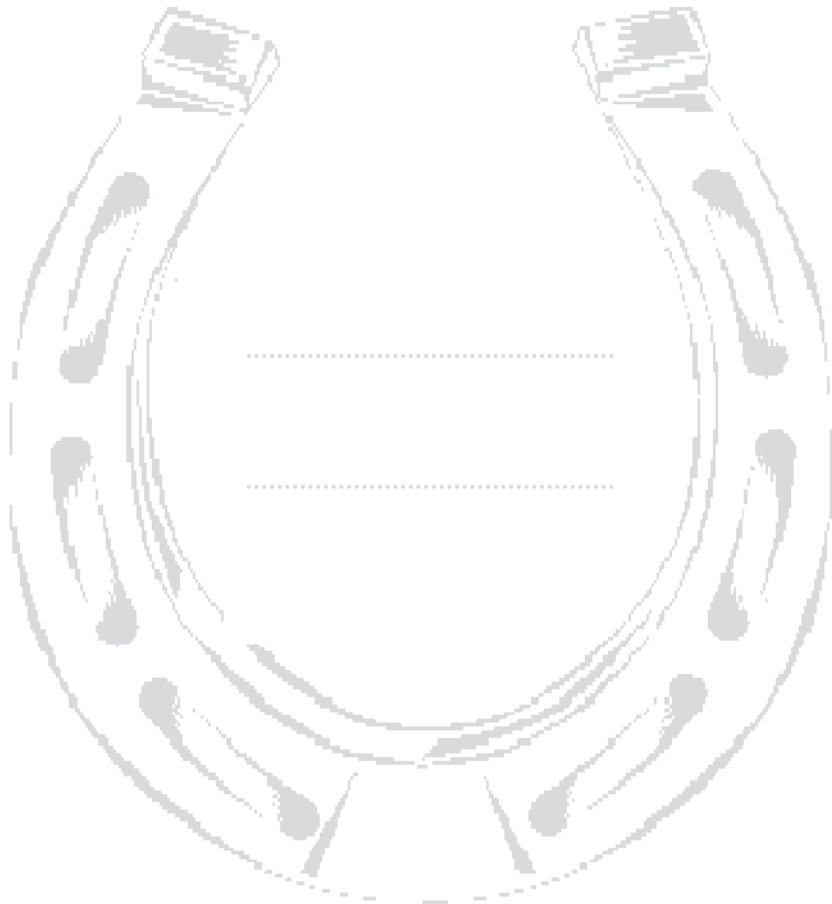
Lin Hallberg & Margareta Nordqvist

Gyerünk, Zigge!

A Könyvmolyképzőnél eddig megjelent Szigge-könyvek:
Kedvencünk, Szigge
Csütörtök van? Akkor Szigge!
Gyerünk, Szigge!

Ennek a könyvnek a gazdája:

Lin Hallberg
& Margareta Nordqvist

Gyerünk, Szigge!

Második kiadás

 Könyvmolyképző Kiadó
Szeged, 2012

ELINA és SZIGGÉ

JAPP és ÁGNES

SZAM és MATILDA

HANNA és MOLLY

Karácsony Sziggével

Elina és a kishúga, Linnea december huszonegyedikén korán reggel ébred. Anya és apa feldíszítették a fenyőfát, amíg a lányok aludtak. Most ott áll a nappaliban, és az izzósorok gyönyörűen világítanak rajta.

– Ó!

Elina és Linnea a lépcső legalsó fokán ülnek, a fenyőfán lévő kis gyertyákban gyönyörködve.

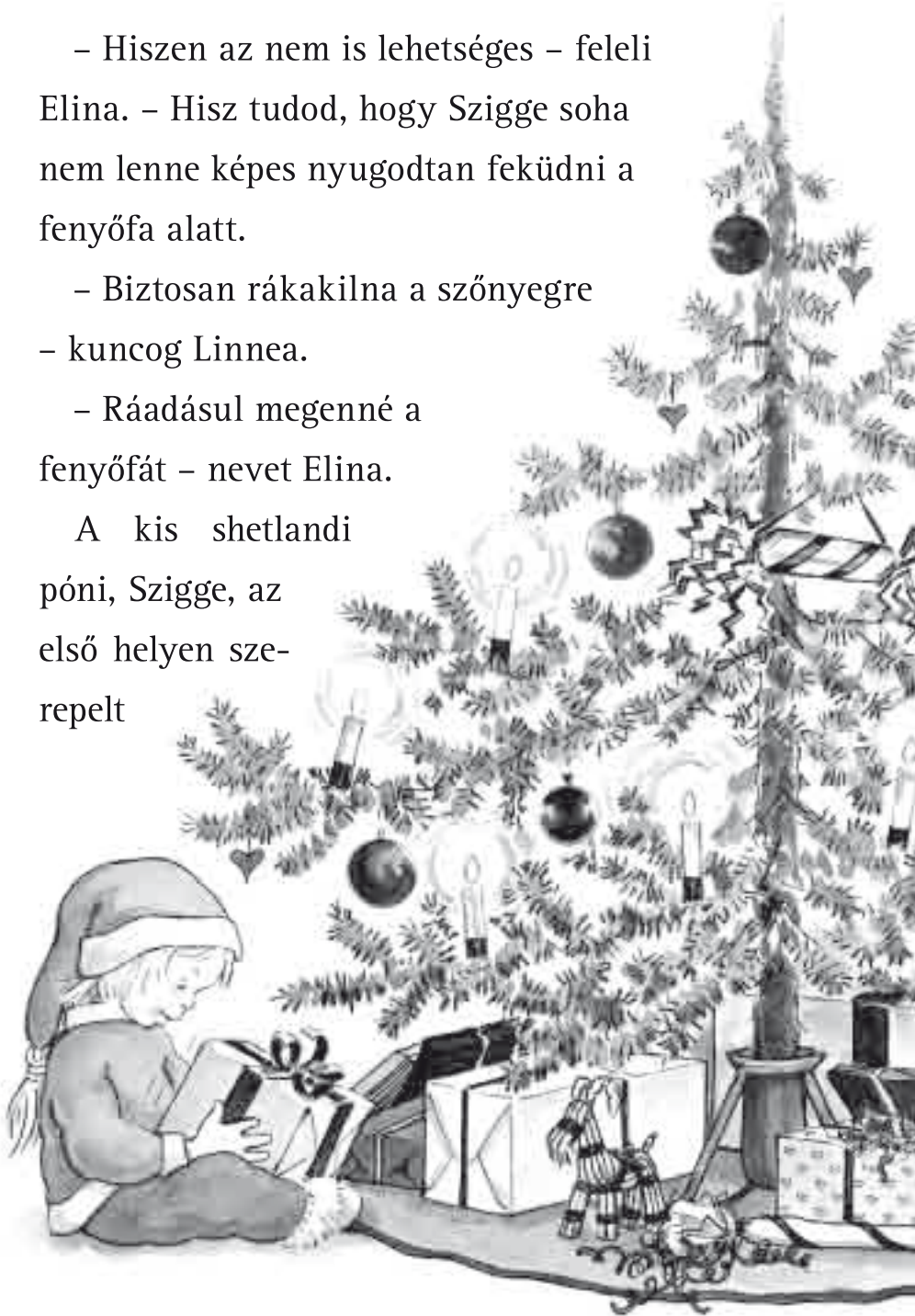
– Nem hiszem, hogy megkapod Sziggett karácsonyra – szól Linnea, miután előreugrál, hogy megvizsgálja a csomagokat.

– Hiszen az nem is lehetséges – feleli Elina. – Hisz tudod, hogy Szigge soha nem lenne képes nyugodtan feküdni a fenyőfa alatt.

– Biztosan rákakilna a szőnyegre
– kuncog Linnea.

– Rádásul megenné a fenyőfát – nevet Elina.

A kis shetlandi póni, Szigge, az első helyen szerepelt

Elina karácsonyi kívánságlistáján. Elina természetesen megértette, hogy ez a kívánsága nem teljesülhet. Hiszen Szigge a Csikófarm Lovasiskolában dolgozik, ahova Elina lovagolni jár. A lovasoktatójuk, Ingela, Szigge gazdája, soha nem adná el a pónit. Ezt egyszer már határozottan kijelentette.

Holnap mindenesetre Sziggével együtt ünnepelem a karácsonyt, gondolja Elina. Nagyon izgatott, amikor erre gondol. Másnap korán fognak kelni anyával, és ők látják el a lovakat Ingela helyett. Mindent ők csinálnak majd. Megetetik és kiengedik az állatokat, kihordják a trágyát, majd este újra behozzák és megetetik őket.

Nehéz kívárni, hogy végre kinyithassák a karácsonyi ajándékokat. Egy egész halom olyan csomag fekszik a fenyő alatt, amire Elina nevét írták. Egy nagy és kemény, meg több kisebb. Van köztük egy keskeny és hosszú is. Elina úgy tesz, mintha nem tudná, hogy az egy lovaglópálca. Elina és Linnea sokáig a fenyő mellett üldögélnek, és tapogatják a csomagokat. Egészen addig, amíg anya és apa fel nem ébred. Akkor együtt eszik meg a karácsonyi tejberizst. Elina találja meg a rizsben a mandulát.

Behunyja a szemét, és kíván valamit, mert akié a mandula, az kívánhat valamit. Amikor Linnea tudni szeretné, mit kívánt Elina, a kislány hallgat.

– Én is akarok kívánni valamit! – kiabálja ekkor Linnea.

– Ha elárulom neked, hogy mit kívántam, soha nem teljesül.

Elina sóhajt. Mikor lesz már Linnea olyan nagy, hogy felfogja ezt?

Amikor Elina már órák óta az utcára néző ablak mellett üldögél, nagymama és nagyapa várva várt autója végre begurul a ház elé. Apa kis csészékben forralt bort készített elő, és Elina végre elmesélheti a nagyszüleinek, hogy másnap anya és ő fogják ellátni a lovakat az istállóban.

– Akkor természetesen ezúttal te gondoskodhatsz Sziggéről – mondja nagymama.

Elina elégedetten bólint. Nagymama olyan jól megérti őt.

Később, este, amikor a felnőttek végre befejezték az evést, Elina a padlón ül a fenyőfa mel-

lett, körülötte több lókefe, egy patakaparó, egy lovaglópálca, néhány pónilovakról szóló könyv és egy vadonatúj, kék lovaglónadrág hever.

– Úgy tűnik, ez egy igazi pónikarácsony – viccel nagyapa.

Most már csak az a nagy, kemény ajándék van hátra, amit nagymamától és nagyapától kapott. Elina a csomagolópapírral bajlódik. Egy kék-zöld kockás lovaglómellény bújik elő belőle.

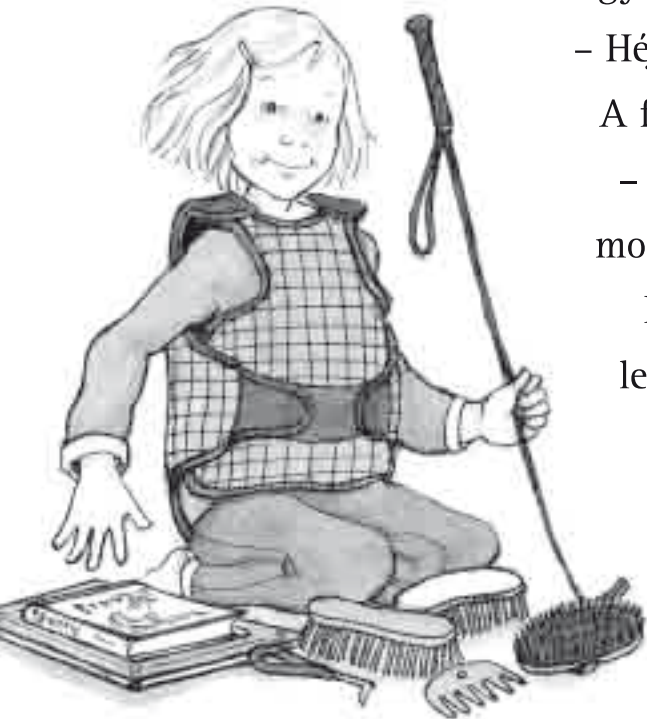
– Egy héj.

– Héj?

A felnőttek kacagnak.

– A nagylányok így mondják.

Elina megpróbál be-
lebújni a lovaglómel-
lénybe. Anya segít
neki. Az anyaga
borzasztóan

merev, és durva is, ráadásul egy kicsit túl nagy Elinára. Amikor Elina megpróbál leülni, a mellény felcsúszik, és nyomni kezdi a hónalját.

– Értem már, miért nevezik héjnak.

Nagyapa nevet.

– Biztosan megszokod majd.

Anya gondterhelten összehúzza a mellényt. Ez volt a legkisebb méret.

– Én is akarok egy héjat – bömböli Linnea.

Linnea kezd fáradni, és ilyenkor könnyen előfordul, hogy semmi sem jó neki. Elina megengedi, hogy Linnea felpróbálja a mellényt. Ezután Linnea apa térdére ül, a mellény válla a füléig ér, és a pici lány hamarosan elszundikál.

Anya segít Elinának felvinni az összes lovas felszerelést a szobájába. Elina felsorakoztatja őket a szőnyegen az ágy előtt. Ez az utolsó, amit lát, mielőtt elalszik, és az első reggel, amikor anya bejön, hogy felébressze.

– Ma pónireggel van – súgja anyja.

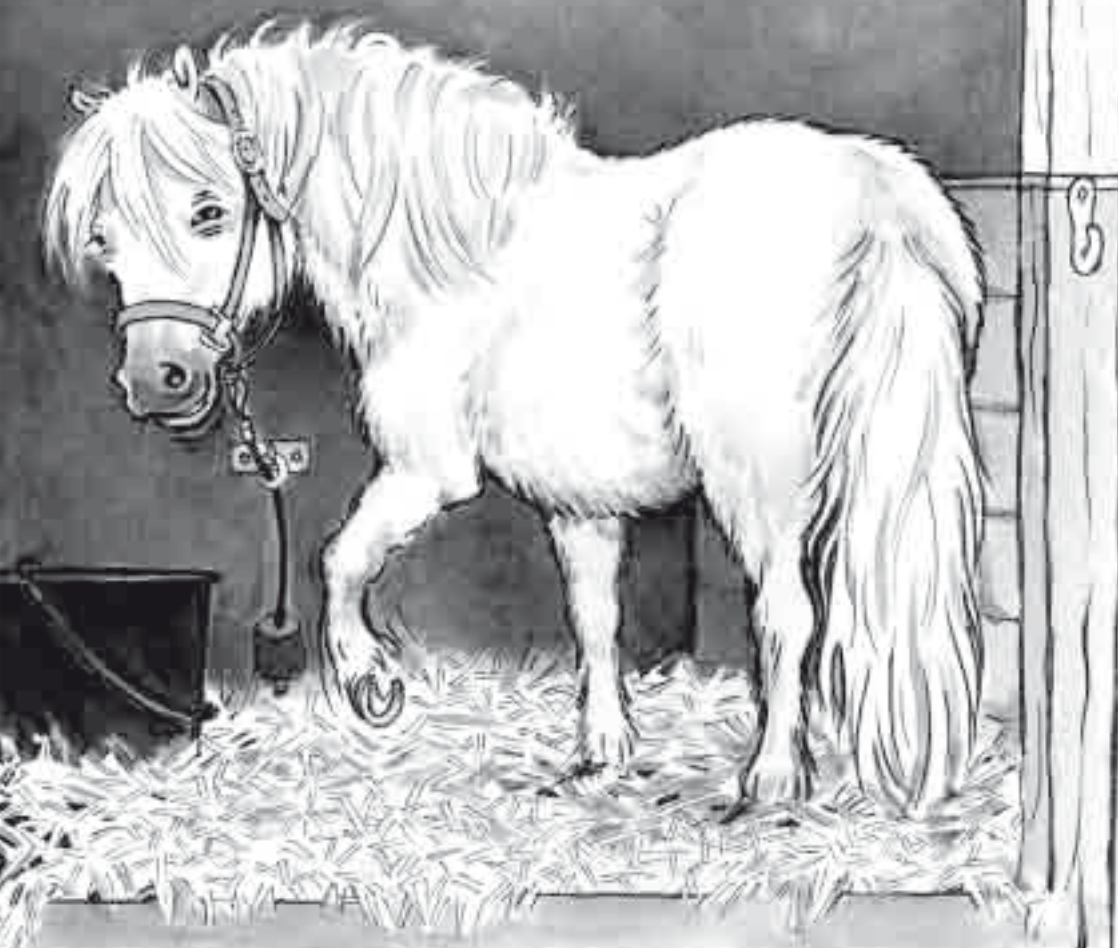
– Karácsony Sziggével – motyogja Elina.

Már az ágy szélén ül, és a szemét dörzsölgeti. Ő, aki egyébként olyan nehezen szokott felébredni.

Az ég még mindig koromfekete, amikor Elina és anyja elhajtanak az istállóba. De a hó, ami olyan hideg, hogy csikorog a lábuk alatt, bevilágítja az utat, amikor leparkolják az autót, és az istálló felé indulnak. Elina anyja kezét fogja. Az istállóajtó nyikorog, amikor kinyitják. Erős trágyaszag csapja meg az orrukat. Semmi nem moccan. Ám amikor felkapcsolják a villanyt, az istálló nyerítések halk zajával telik meg.

Szigge ott áll a bokszában, a fejét a folyosó felé fordítva, és álmosan pislog. Épp a padlót kaparja egyik elülső patájával, amikor meglátja Elinát.

- Most már igyekezz! - mintha csak ezt mon-
daná.

Ingela odakészítette a szénát az istálló folyosójára, hogy anyának és Elinának könnyebb legyen a dolga. A shetlandi pónik egy-egy vékony réteg szénát kapnak a vasvillával, míg Ingela nagy lovának, Bacardinak, három vastag réteg jár. Elina először Szigge bátyjának, Szamnak ad, aki leghátul áll bal oldalon.

Anya lent kezdi az etetést a kis istállóban, ahol csak Bacardi áll.

– Most már maradj nyugton!

Elina hallja, ahogy anya Bacardit szidja, aki úgy döngeti a bokszajtót, hogy zeng belé az egész istálló.

Nemsokára valamennyien megkapják a szénaadagjukat, és újra nyugalom költözik az istállóba. Az egyetlen, ami most hallatszik, egy kellemes nyammogó hang.

– Ez a legjobb az egészben.

Anya boldogan felsóhajt és hallgatózik.

– Képzeld, már majdnem elfelejtettem, milyen nyugalmas is az istálló reggelente.

Amíg a lovak esznek, anya és Elina felemel egy szénabálát a talicskára. Most a kinti lovak kapnak enni. Azok, akik a nagy téli karámban laknak, és akik szinte soha nem jönnek be az istállóba.

Ott várakoznak a nagy szélfogón kívül. Elina egyenként rájuk mutat, és mesél róluk anyának.

Az ott Szamira. Szigge és Szam anyukája. Mellette Szalsza áll. Ő Szamira féltestvére. Ugyanolyan idősek, és mindkettőnek nagy a pocakja, mert van benne egy-egy kiscsikó. Ingela azt mondta, hogy május végén fognak megszületni.

Egy kicsit hátrébb, Szamira és Szalsza mögött áll Atle. Ő öreg és teljesen szürke a homloksörénye alatt. A teste azonban sötétbarna. Atle volt Ingela pónija kiskorában. Ma már senki nem lovagol rajta. Ezt maga Atle döntötte el.

– Ha valaki felül Atléra, azonnal sántítani kezd – meséli most Elina az édesanyjának. – De amint az ember leszáll róla, semmi baja a lábának.

– Ezt nevezem bölcsességnek – mondja anya nevetve.

Atle mellett Attack áll. Még csak egyéves, de máris kétszer akkora, mint Atle. Attack lesz Ingela új ugratólova Bacardi után.

Szamira és Szalsza most elhessegeti Attackot a szénás kocsi mellől. Egyáltalán nem aggasztja őket, hogy sokkal nagyobb náluk. Atle ott maradhat, de Szamira és Szalsza eszik először. Ennek egyszerűen így kell lennie.

Anya és Elina több halomba osztja szét a szénát, pontosan úgy, ahogy Ingela javasolta. Fontos, hogy Attack több csomó közül is választhasson, távol a morcos póniasszonyságoktól, akikkel a karámon osztozik.

Amikor anya és Elina visszatér az istállóba, ideje a lovaknak abrakot adni. Odabent a takarmánytárolóban egymás tetején állnak a fekete etetőedények. Elina sorba állítja őket, anya pedig nedves tápot és zabot önt beléjük. Elina mindegyik halomba két almát rak azokból, amelyeket ő hozott ajándékba a lovaknak.

Most újra étellel telik meg az istálló. Amint kinyitják a takarmánytároló ajtaját, a lovak mozgolódásba és nyerítésbe kezdenek. Az abrak a legjobb dolog, amit csak ismernek. Mindenki a maga adagját akarja, még hozzá azonnal. Elina először Szamnak ad, aztán Sziggének, mialatt anya a többieket eteti.

Amíg a lovak esznek, anyának és Elinának van annyi ideje, hogy egy csésze forró kakaót igyon a nyeregkamrában.

Elina hangosan felolvassa Ingela listáját. Talán csak nem felejtettek el valamit?

Olyan kellemes ott ülni a nyeregkamrában, egyedül anyával. Anya mesél Pontuszról, a póniról, akit akkor szeretett meg, amikor még ő is kicsi volt. Rájönnek, hogy Pontusz és Szigge talán hasonlítanak egymásra. A lábuk tele van energiával, és nagyon csintalanok.

Elina Szigge nyergével és kantárával szöszmötöl. Megigazítja a homlokszijat, ami félrecsúszott, és egy kicsit mérgeződik amiatt, hogy a zabla piszkos. Elina úgy tesz, mintha az övé meg anyáé lenne az egész istálló. Amint mindenki befejezte az evést, kimennek lovagolni. Anya Bacardira ül fel, Elina pedig Sziggére. Éppen akkor, amikor Elina arról ábrándozik, hogy anyával a vágtaösvényen vágtaznak majd, kinyílik az ajtó, és Jozefin lép be.

Elinának most minden álma összeomlik, akár egy kártyavár. Elina ma sajátjának akarta tudni Sziggét. Mi lesz most, hogy Jozefin is itt van?

Jozefin Szigge ápolója, és egyben Elina nagylánytársa, és ő segít Elinának, amikor csütörtökönként lovagolnak.

– Ingela úgy gondolta, talán szükségetek lesz egy kis segítségre.

A hideg levegő felhőként lebeg Jozefin szája körül, miközben beszél. Elina leroskad a padra anya mellé.

– Micsoda szerencsénk van! – mosolyog rá anya Jozefinre, és magához húzza Elinát. – Igaz?

Lovasbarátnők

Anya forró kakaóval kínálja Jozefint, amíg arra várnak, hogy a lovak befejezzék az evést. A lovakról beszélget Jozefinnel, miközben Elina csendben ül és duzzog. Arra gondol, hogy most minden elromlott. Az egész csodálatos nap, amit Sziggével akart tölteni kettesben.

– Na, mit gondoltok, lányok? Szerintem itt az ideje, hogy kiengedjük a lovakat.

Anya összeszedi a bögréket, és feláll.

– Te viheted Sziggét – mondja Jozefin Elinának.

Elina nagy szemeket mereszt Jozefinre, aki elhalad Szigge mellett és bemegy Szamhoz. Jozefin áthajol a középső falon, ami elválasztja Sziggett és Szamot, és megvakargatja Szigge tomporát.

– Te mit szólna ehhez, pajtás? Ugye, szívesen töltenéd a mai napot Elinával?

Jozefin magával viszi Szamot, és megy, hogy elkösse Jappot is. Anya Nanout és Mollyt viszi. Nemsokára az összes póniló az orrával a folyosó felé áll, indulásra készen. Elina határozottan megragadja Szigge kötőfékét. Ők mennek utoljára. Sziggének meg kell nyugodnia.

Mire kiérnek az istálló melletti dombra, már a nap is előbukkan. Szigge is, meg Elina is pislog és hunyorog az éles fényben. Egy kicsit csepeg a víz az ereszről, de a hó olyan hideg, hogy csikorog a csizmájuk alatt.

Szigge táncolni kezd, amikor egy kismadár felreppen az istálló melletti bokorból.

- Úgy ni!

Elina Sziggével cseveg.

- Nem kell megijedni - nyugtatgatja -, nincs
itt semmi veszély.

Vége itt a karácsony!

Elina és az anyukája gondoskodik Sziggéről és a többi lóról a Broby-istállóban. De amikor Jossan hirtelen felbukkan az istállóajtóban, az olyan érzés, mintha minden elromlott volna. Elina, aki ma magáénak tudhatta volna Sziggét... Ám ugratóverseny lesz a szomszéd gazdaságban. Jossan ideges. Ez az első versenye Sziggével. Azt mondja, hogy Elina vele tarthat, mint gondozó. Ha mer...

Olvasd el a többi könyvet is Sziggéről és a barátairól a CSINTALAN klubban!

Sajtóvisszhang a CSINTALAN-sorozatról:

„Milyen csodálatos könyvek!” NORRTELJE TIDNING

„A legjobb lovas történet gyerekeknek.” BTJ-FÜZET

1 799 Ft

ISBN 978 963 245 171 8

9 789632 451718

Könyvmolyképző Kiadó